

інфраструктури аграрного ринку, диверсифікації каналів реалізації продукції, забезпечення якості та безпеки продовольства; інноваційно-інвестиційного зміцнення матеріально-технічної бази аграрного сектору; удосконалення страхової, кредитно-фінансової та податкової політики у сфері аграрного сектору [2, с. 29-30].

Однак, незважаючи ні на що, українські підприємці поступово завойовують тверді позиції на світовій арені, і через якийсь проміжок часу вони зможуть лідирувати, так як за своїми діловими якостями вони не тільки не відстають, але і багато в чому випереджають західних колег.

Література

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV. – К.: ПАЛИВОДА А. В., 2015. – 208 с.
2. Білоус Г. І. Розвиток підприємництва в Україні / Г. І. Білоус // Економіка України. – 2008. – № 2. – С. 34-36.
3. Колотуха С., Мельник К. Пошук шляхів реформування кредитних відносин в аграрному секторі економіки / С. Колотуха, К. Мельник // Економіка АПК. – 2005. – № 11. – С. 66-70.
4. Офіційна Інтернет-сторінка Міністерства аграрної політики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minagro.gov.ua>.

УДК 349.42 (043.2)

Легка О. Ю., Тутутченко Н. М., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Беззубов Д. О., к.ю.н., доцент

ВІДНОСИНИ ФЕРМЕРСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА З БЮДЖЕТОМ, БАНКІВСЬКИМИ УСТАНОВАМИ ТА СТРАХОВИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

Фермерське господарство має право відкривати на свій вибір у будь-якій установі банку поточні та вкладні (депозитні) рахунки, розпоряджатися власними коштами. Воно самостійно визначає розмір ліміту залишку готівки, що постійно знаходиться в його касі, на поточні витрати. Списання коштів із поточних та вкладних (депозитних) рахунків господарства, крім платежів до бюджету, може провадитися лише за його згодою або за рішенням суду та у випадках, зазначених чинним законодавством.

Фермерське господарство має право одержувати у фінансово-кредитних установах довгострокові та короткострокові кредити на підставі укладеного договору. Кредит може бути отриманий під заставу майна, зокрема земельних ділянок господарства (іпотека), поручительство

(гарантію) та інші види забезпечення зобов'язань. Під заставу майна може прийматися саме фермерське господарство як цілісний майновий комплекс, окремі товарно-матеріальні цінності або інші речі, щодо яких можуть виникати цивільні права та обов'язки. Відсотки за використання кредитів, що надані фермерському господарству, можуть сплачуватися із коштів Українського державного фонду підтримки фермерських господарств, якщо на їх поповнення в Державному бюджеті України передбачено відповідні фінансові ресурси. Фермерське господарство несе повну відповідальність за дотримання умов кредитних договорів і розрахункової дисципліни [1, с. 85].

Страховання майна фермерського господарства здійснюється відповідно до Закону України від 7 березня 1996 р. «Про страхування» (в редакції Закону від 4 жовтня 2001 р.).

Оподаткування фермерського господарства має низку особливостей. Так, згідно з п. 7.13 ст. 7 Закону України від 28 грудня 1994 р. «Про оподаткування прибутку підприємств» (в редакції Закону від 22 травня 1997 р.) звільняється від оподаткування прибутку новостворених фермерських господарств, отриманих від їхньої господарської діяльності, строком на 3 роки, а у трудонедостатніх населених пунктах – 5 років [2, с. 169].

Сплата земельного податку фермерським господарством здійснюється відповідно до положень Закону України від 3 липня 1992 р. «Про плату за землю» (в редакції Закону від 19 вересня 1996 р.). За ст. 12 цього Закону, новостворені фермерські господарства звільняються від плати за землю протягом 3 років, а в трудонедостатніх населених пунктах – 5 років з часу передачі їм земельної ділянки у власність. Крім того, згідно з ч. 2 даної статті не справляється плата за землі фермерських господарств, зайнятих молодими садами, ягідниками та виноградниками, до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодкових насаджень.

Відповідно до положень Закону України від 17 грудня 1998 р. «Про фіксований сільськогосподарський податок» фермерське господарство може бути платником фіксованого сільськогосподарського податку з моменту свого створення або перейти на сплату цього податку. Для цього сума, одержана від реалізації сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки за попередній звітний (податковий) рік, в такому господарстві має перевищувати 75 % загальної суми валового доходу підприємства. Фіксований сільськогосподарський податок є незмінним до 31 грудня 2009 р. і справляється з одиниці земельної площі. Він сплачується за рахунок цілої низки податків і зборів, перелік яких закріплено у ст. 1 Закону України «Про фіксований сільськогосподарський податок».

Порядок використання коштів Державного бюджету України для

надання підтримки новоствореним фермерським господарствам та фермерським господарствам з відокремленими садибами встановлює Кабінет Міністрів України [3, с. 119].

Український державний фонд підтримки фермерських господарств є державною бюджетною установою, яка виконує функції з реалізації державної політики щодо фінансової підтримки становлення й розвитку фермерських господарств.

Його кошти надаються фермерським господарствам на безповоротній основі та на конкурсних засадах на поворотній основі. На безповоротній основі кошти надаються на такі цілі: відшкодування вартості розробки проектів відведення земельних ділянок для ведення фермерського господарства; відшкодування частини витрат, пов'язаних із сплатою відсотків за користування кредитами банків, та часткову компенсацію витрат на придбання першого трактора, комбайна, вантажного автомобіля, будівництво тваринницьких приміщень, у тому числі вартість проектно-кошторисних документів, пільгові умови кредитування, страхування фермерських господарств тощо.

Поворотна допомога надається для виробництва, переробки і збуту виробленої продукції, на здійснення виробничої діяльності та інші передбачені Статутом Українського державного фонду підтримки фермерських господарств цілі під гарантію повернення строком від 3 до 5 років [4, с. 98].

Для облаштування окремої садиби фермерському господарству надається за рахунок бюджету допомога на будівництво під'їзних шляхів до господарства, електро- і радіотелефонних мереж, газо- і водопостачальних систем. Переселенці, які створюють фермерське господарство в трудонедостатніх населених пунктах, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, одержують одноразову грошову допомогу за рахунок державного бюджету у розмірі, що його встановлює Кабінет Міністрів України.

Література

1. Аграрне право України: підруч. / за ред. О. О. Погрібного. – К.: Істина, 2007. – 448 с.
2. Правове регулювання майнових аспектів діяльності фермерських господарств за новим законодавством України: окремі проблеми / В. Жушман, В. Уркевич. – К.: Істина, 2004. – 249 с.
3. Законодавче забезпечення аграрної політики в Україні: проблемні питання / О. Скидан. – К.: Юрінком Інтер, 2006. – 189 с.
4. Підприємництво, господарство і право України: підручник / О. Фелів, О. Столярська. – К.: Юрінком Інтер, 2009. – 317 с.